

Ne hagyjuk elbizonytalanítani a titkosszolgálatokat!

2023 február 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Horváth József nagyon kemény írása!

„A szó veszélyes fegyver, és van, aki fegyvertelen” – énekelte az Illés-együttes, és ötven esztend? sem koptatta el ezt a szöveget. Ez jutott eszembe, amikor Gwendoline Delbos-Corfield magabiztos, megfellebbezhetetlen és persze szigorúan elvi alapokon nyugvó nyilatkozatát olvastam a magyar titkosszolgálatok állítólagos oroszbarátságáról.

Mert egy francia zöldpolitikus, aki els? ciklusát tölti az Európai Parlamentben, már mindenhez (is) ért. A grenoble-i egyetemen szerzett politikatudományi diplomája szinte biztosan feljogosítja arra, hogy eldönthesse, jól m?ködik-e a jogállamiság Magyarországon.

Mint a demokrácia, jogállam és alapvet? jogok megfigyel?csoportjának tagja, valószín?leg jól beleásta magát a magyar történelem, gazdaság és politika viszonyaiba. De ha ez nem lenne elég, tagja az EP LMBTQ-jogokkal foglalkozó csoportközi csapatának is.
Amikor idáig jutottam a képvisel? asszony életrajzát olvasva, megnyugodtam.

Hát persze, hogy ? az a politikus Brüsszelben, aki tudja és meg is mondja, hogy mi a baj a magyar titkosszolgálatokkal!

Ha valakinek mégis kétségei lennének a hölgy szakmai felkészültségét illet?en, akkor ajánlom figyelmébe, hogy az a Human Rights Watch készítette fel a feladataira, amely a Soros Györgyhöz köthet? NGO-hálózat egyik zászlóshajója.

?k biztosan sokat segítettek Delbos-Corfieldnek feltárni az igazságot a magyar titkosszolgálatokról. Aztán néhány nap múlva önkritikát gyakorolt a hölgy, hogy nem is úgy gondolta, rosszul fogalmazott. S?t reméli, hogy nincs túl nagy baj a magyar nemzetbiztonságért felel?s szervekkel. Árulkodó módon úgy tesz, mintha ezzel az ügy el lenne intézve.

De ez a történet sokkal súlyosabb annál, hogy egy pardonnal el lehetne intézni. Ugyanis egy NATO- és uniós tagország titkosszolgálatait így megbélyegezni bizonyíték nélkül több mint egy felel?tlen politikai célzatú blöff. Ez súlyos hiba, s?t b?n, hiszen a határaink mentén háború dúl, amelynek egyik hadvisel? fele Oroszország.

Márpedig ha jelenleg valaki az oroszoknak szivárogtat információkat, az orosz dezinformációs m?veleteket segíti, árulást követ el. Szóval ilyenekkel felel?s politikus nem játszik.

Néhány nappal ezt megel?z?en egy magyar hetilap jól felkészült/felkészített „oknyomozó” újságírója terjedelmes írásban számolt be arról, hogy milyen súlyos szakmai problémák vannak a magyar titkosszolgálatokkal. A szerz? a francia hátter? Intelligence Online hírportálon megjelent írásra hivatkozik.

A módszer már önmagában is árulkodó. Jelenjen meg egy nyugati – ezáltal már egyb?l hiteles! – médiában az alapinformáció. Ezt azután a hazai lapok aggódó felhanggal idézhetik, szakért?nek tartott, vagy önmagukat annak kinevezett tollforgatók. Nagyon rossz hírük van a magyar titkosszolgálatoknak a szövetséges partnerszolgálatok körében – idézik az online portált rémüldözve.

Majd ennél is tovább menve arról értekeznek, hogy egyetlen szolgálatra azért úgy tekintenek, mint a „professzionalizmus bástyájára”.

Nem elég, hogy leszólják, még bels? feszültséget is kívánnak kelteni a magyar szolgálati közösség soraiban. Amit megfejelnek azzal, hogy az anyagi források tekintetében is igyekeznek szembefordítani ?ket.

Majd sommásan kijelentik, hogy Kína és Oroszország ellen nem dolgoznak a b?nös magyarok. S?t évek óta szivárognak be az orosz hírszerz?k a soraikba. Egy magyar napilap mindezekre reagálva levonta a végs? konklúziót: az elmúlt évtized sikertelen volt a szolgálatoknál.

Kérdezhetnénk persze, hogy mindezeket vajon honnan tudják a külföldinek felrajzolt források és az azt tovább boncolgató magyarországi lapok. De a válasz egyértelm?. Bezzeg régen minden jobb volt! – mondják sokan. De nem. 2007-ben bolgárnak mondott orosz hírszerz?k hajtottak végre technikai támadást a magyar elhárítás ellen. Poligráfos vizsgálat legendájával hatoltak be a Nemzetbiztonsági Hivatalba, ahol aztán a sajtóhírek szerint akár a szolgálat számítógépes rendszeréhez is hozzáférhettek.

A botrány után olyan vezet?t választottak a szolgálat élére, aki a Szovjetunióban szerzett diplomát a KGB akadémiáján. Ezt követ?en 2009-ben a magyar olajtársaság részvénye több mint ötödének orosz kézbe történ? átjátszását csak csendben szemlélték a magyar titkosszolgálatok. Akkor senki sem aggódott azért Nyugaton, hogy a magyar szolgálatok orosz befolyás alatt állnak. Akkor nem akartak a magyar államigazgatás egyes szerveit kipécézve lejáró kampányokat folytatni ellenünk. Mert az akkori kormányok mindenben maximálisan megfeleltek a brüsszeli elvárásoknak.

De ha már mindenképp a titkosszolgálatokért kívánnak aggódni, akkor ajánlom Delbos-Corfieldék figyelmébe a német hírszerzést.

Nemrég derült ki, hogy egyik munkatársuk hosszú évek óta az oroszoknak dolgozott. Ráadásul el?tte a Bundeswehrben szolgált ezredesi rangban. Talán a német hadsereg Leopardjainak Ukrajnának történ? átadása során aggódhatnának egy jót Brüsszelben, hogy mi mindent tudhatnak az oroszok a harckocsi szupertitkos m?szaki paramétereir?l.

Ebben a magyar titkosszolgálatokat politikai célból ért támadássorozatban az a legszomorúbb, hogy az ellenzéki pártok egyike sem tiltakozott. Pedig milyen jó lett volna egyszer arról is olvasni, hogy vannak alapvet? nemzetbiztonsági kérdések, amelyekben senki sem akar pillanatnyi sikereket elérni a politikai küzd?téren.

Igaz, a szolgálatok sem érinthetetlen „szent tehenek”, de lejáratásuk, elbizonytalanításuk mindannyiunk biztonságára is hatással lehet. Az ilyen vitáknak a parlament nemzetbiztonsági bizottságában, zárt ajtók mögött van a helyük.

Különösen napjainkban. Mert az orosz–ukrán háború mellett az illegális bevándorlás, a szervezett b?nözés, a nemzetközi terrorizmus és a klasszikus külföldi hírszerz? tevékenység ellen is kemény, határozott és folyamatos fellépést várunk el a szolgálatainktól. Botcsinálta szakért?k, felel?tlen politikusok legalább ne ártsanak, ha már segíteni nem akarnak.

Horváth József

A szerz? az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Ajánló